

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 890

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 noiembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 690 din 20 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi din același act normativ	2-4
Decizia nr. 691 din 20 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală	5-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.763. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea Regulamentului privind atestarea persoanelor juridice care realizează lucrări de regenerare și întreținere a semințșurilor și plantațiilor, lucrări de îngrijire a arboretelor, precum și atestarea persoanelor fizice și juridice care efectuează proiectarea și/sau execută lucrări de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic	8-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 690**

din 20 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi din același act normativ

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ana Clinci în Dosarul nr. 52.565/301/2013 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 731D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă avocat Marius Cosmin Mitran, având delegație de substituie a apărătorului Marius Victor Iorga, cu delegație pentru asistență juridică obligatorie din partea Baroului București. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului, care depune concluzii scrise, întrucât nu are vechimea necesară pentru a susține concluzii orale în fața Curții Constituționale. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că autoarea excepției are calitatea de parte vătămată într-un proces penal având ca obiect infracțiunea de vătămare corporală din culpă, iar, din actele cauzei, rezultă că, pentru vindecare, aceasta a necesitat 40—45 de zile de îngrijiri medicale. Noile dispoziții penale care sancționează fapta de vătămare corporală din culpă se regăsesc în art. 196 alin. (1) din Codul penal care are în vedere producerea unor vătămări corporale ce au necesitat pentru vindecare cel mult 90 de zile. Deși infracțiunea de vătămare corporală din culpă a preluat aceleași elemente constitutive ale infracțiunii prevăzute în Codul penal anterior, se condiționează întrunirea lor de alte trei elemente alternative, și anume subiectul activ al infracțiunii să se afle sub influența băuturilor alcoolice ori a unei substanțe psihoactive sau în desfășurarea unei activități ce constituie prin ea însăși infracțiune. Având în vedere faptul că niciunul dintre aceste din urmă elemente nu este prezent în cauza în care a fost invocată excepția, soluția care se preconizează a se pronunța este achitarea, așa încât instanța penală este obligată să lase nesoluționată acțiunea civilă. Arată că o dispoziție similară se afla și în vechiul Cod de procedură penală, instanța penală lăsând nesoluționată acțiunea civilă când pronunța achitarea pentru cazul prevăzut în art. 10 alin. (1) lit. b), respectiv fapta nu e prevăzută de legea penală. Reține că acest aspect este invocat de către autoarea excepției de neconstituționalitate, însă apreciază că este neîntemeiat, întrucât soluția legislativă criticată este justificată de faptul că nu mai există infracțiunea ca

temei al obligării la repararea prejudiciului, singurul temei fiind acela al răspunderii civile delictuale care poate fi valorificată exclusiv printr-o acțiune în fața instanței civile, conform principiului potrivit căruia oricine provoacă un prejudiciu este obligat să-l repare. Așa încât instanța penală nu este competentă să soluționeze acțiunea civilă, atâta vreme cât nu se mai poate pronunța cu privire la vinovăția inculpatului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 52.565/301/2013, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ana Clinci într-o cauză penală având ca obiect infracțiunea de vătămare corporală din culpă.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, autoarea excepției, având calitatea de parte civilă în procesul penal, apreciază că lăsarea nesoluționată a acțiunii civile în caz de achitare sau de încetare a procesului penal încalcă dreptul la un proces echitabil. De asemenea arată că, în nenumărate rânduri, Curtea Constituțională a statuat că soluționarea acțiunii civile alăturate celei penale respectă exigențele textelor constituționale și este în deplină concordanță cu dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și, în acest sens, face referire la Decizia Curții nr. 30 din 1 februarie 2001. Arată că, în mod similar, s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. I din 23 februarie 2004, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii. De asemenea, autoarea face referire și la hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 2 octombrie 2008 și 22 ianuarie 2009, pronunțate în cauzele *Atanasova împotriva Bulgariei* și *Dinchev împotriva Bulgariei*, prin care s-a statuat că nesoluționarea laturii civile în cazul prescripției răspunderii penale încalcă dreptul de acces la justiție al părții civile atunci când se datorează în întregime încetinelii cu care autoritățile au lucrat cazul, indiferent de posibilitatea de a introduce sau nu o acțiune civilă separată. Autoarea apreciază că un act de clemență al puterii legislative prin care, din considerente de politică penală a statului, este înlăturată răspunderea penală, nu ar putea constitui un temei pentru nesoluționarea pretențiilor civile, nesocotind astfel dreptul persoanei vătămate prin săvârșirea unei infracțiuni de a obține, în cadrul aceluiași proces, într-un termen rezonabil, repararea pagubei suferite.

6. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, în cazul prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală, „*fapta nu este prevăzută de legea penală*”, iar instanța penală, constatând incidența acestei situații, nu va mai proceda la o judecată a cauzei, spre deosebire de situațiile la care Curtea Constituțională face referire prin Decizia

nr. 30 din 1 februarie 2001, și anume în caz de achitare pentru incidența cazului prevăzut la art. 10 lit. b¹) din Codul penal din 1969 ori pentru existența unei cauze care înlătură caracterul penal al faptei sau pentru că lipsește vreunul dintre elementele constitutive ale infracțiunii, situații în care instanța de judecată procedează la efectuarea cercetării judecătorești, soluționând totodată și pretențiile civile ale cauzei. Or, în cazul de față, instanța penală, constatând că fapta nu este prevăzută de legea penală, nu va mai proceda la o efectuare a cercetării judecătorești privind latura penală a cauzei, pronunțând o soluție de achitare. Sesizarea instanței civile, în această ipoteză, de către partea civilă nu poate constitui un caz de încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3), judecata efectuându-se de către o instanță independentă și imparțială, neaducându-se atingere termenului rezonabil.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise ale autoarei excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiect al excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală. Analizând criticile de neconstituționalitate și având în vedere cauza în care a fost invocată excepția, Curtea apreciază că obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi din același act normativ. Dispozițiile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală au următorul conținut: „*În caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f), g), i) și j), precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.*” Dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală prevăd că „*Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă: [...] b) fapta nu este prevăzută de legea penală [...]*”.

11. Autoarea excepției susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) care consacră dreptul la un proces echitabil și art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportare la dispozițiile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, având în vedere cadrul procesual în care a fost invocată excepția, Curtea reține că, prin Decizia nr. 683 din 19 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2015, paragraful 12, a constatat că, la data de 1 februarie 2014, potrivit art. 250 coroborat cu art. 246 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Codul penal din 1969 a fost abrogat. Noile dispoziții penale care sancționează faptele de vătămare corporală din

culpă se regăsesc în art. 196 din Codul penal, sens în care alin. (1) are în vedere producerea unor vătămări corporale care au necesitat pentru vindecare cel mult 90 de zile, iar alin. (2) și (3) au în vedere producerea unor vătămări corporale care au necesitat pentru vindecare mai mult de 90 de zile de îngrijiri medicale. În ce privește infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (2) și (3) din Codul penal, legiuitorul a înțeles să o incrimineze, asemenea vechii reglementări, prin stabilirea în conținutul său a laturii subiective sub forma culpei, precum și a laturii obiective în ceea ce privește urmarea imediată care constă în producerea unor vătămări corporale care au necesitat pentru vindecare mai mult de 90 de zile de îngrijiri medicale. Cu toate acestea, infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (1), deși a preluat aceleași elemente constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 184 alin. (1) și (3) din Codul penal din 1969 (adică existența culpei, precum și vătămări corporale care au necesitat pentru vindecare un număr maxim de îngrijiri medicale — în prezent 90 de zile), condiționează întrunirea lor de alte trei elemente alternative, și anume subiectul activ al infracțiunii să se afle sub influența băuturilor alcoolice ori a unei substanțe psihoactive sau în desfășurarea unei activități ce constituie prin ea însăși infracțiune. Cu alte cuvinte, producerea unui accident de circulație soldat cu vătămări corporale care au necesitat pentru vindecare cel mult 90 de zile nu mai este infracțiune dacă conducătorul auto nu se află sub influența băuturilor alcoolice sau a altor substanțe psihoactive. În acest context devin aplicabile dispozițiile art. 4 — „*Aplicarea legii penale de dezincriminare*” — din Codul penal potrivit cărora legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. Potrivit art. 3 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, dispozițiile art. 4 din Codul penal privind legea penală de dezincriminare sunt aplicabile și în situațiile în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi datorită modificării structurii infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii. Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că, deși o astfel de faptă nu mai constituie infracțiune, persoana vătămată se poate îndrepta împotriva autorului său urmând procedurile civile, situație posibilă și sub tărâmul reglementării anterioare dacă persoana vătămată nu se constituia parte civilă în procesul penal pentru repararea pagubei materiale și a daunelor morale pricinuite.

13. În aceste condiții, Curtea reține că, în prezenta speță, instanța, hotărând asupra învinuirii aduse inculpatului, luând în considerare cazul prevăzut la art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală — fapta nu este prevăzută de legea penală, în temeiul art. 396 alin. (5) din același cod, nu poate pronunța decât o soluție de achitare a inculpatului.

14. În continuare, Curtea reține că, potrivit normelor procesual penale ale art. 25 alin. (5), criticate de autoare, în caz de achitare a inculpatului, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă, ca o consecință a caracterului accesoriu al acțiunii civile în procesul penal, partea civilă păstrând liberul acces la instanța civilă. Așadar, în ceea ce privește soluționarea sa, soarta acțiunii civile depinde de aceea a acțiunii penale, iar, în situația în care procesul penal a luat sfârșit, singura cale rămasă persoanei vătămate, care s-a constituit parte civilă în procesul penal, este acțiunea exercitată în fața instanței civile.

15. Curtea reține, totodată, că, anterior, art. 346 alin. (4) din Codul de procedură penală din 1968, prevedea, în mod similar, că „*instanța penală nu soluționează acțiunea civilă când pronunță achitarea pentru cazul prevăzut în art. 10 alin. (1) lit. b) [fapta nu e prevăzută de legea penală] ori când pronunță încetarea procesului penal pentru vreunul dintre cazurile*

prevăzute în art. 10 alin. (1) lit. f) și j), precum și în caz de retragere a plângerii prealabile”. Așa încât, neexistând posibilitatea exercitării acțiunii penale datorită intervenției vreunui impediment din cele prevăzute la art. 10 lit. b), f) și j) din Codul de procedură penală din 1968, acțiunea civilă nu poate fi rezolvată, lipsind cadrul legal în acest sens. De asemenea, în cazul în care nu există o faptă prevăzută de legea penală, instanța penală fiind incompetentă de a judeca conflictul de drept adus în fața sa, legea a considerat că acțiunea civilă nu poate fi adusă la instanța penală și deci această instanță nu poate soluționa această acțiune. În felul acesta s-a evitat stânjenirea activității instanțelor penale de sarcina de a soluționa acțiunea civilă introdusă la aceste instanțe și s-a asigurat soluționarea la timp și în mod corect a cauzelor penale aflate pe rolul lor.

16. Curtea reține tendința noului Cod de procedură penală de a acorda prioritate soluționării, în cadrul procesului penal, a acțiunii penale și de a lăsa nesoluționată acțiunea civilă ori de a trimite acțiunea civilă la instanța civilă, pentru soluționare — art. 25 alin. (5) și (6) și art. 26 din Codul de procedură penală. Reglementând aceste dispoziții legale, care sunt de natură să contribuie la soluționarea cu celeritate a cauzelor penale, legiuitorul nu trebuie să neglijeze nici interesul legitim al părților civile de a obține repararea într-un termen cât mai scurt a prejudiciilor produse prin infracțiuni.

17. Condiția soluționării într-un termen rezonabil a procesului penal este una destul de generală, iar nesoluționarea acțiunii civile de către instanța penală, în caz de achitare a inculpatului, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală, și trimiterea ei către instanța civilă, cu reluarea procesului civil, ar putea duce la depășirea duratei rezonabile de soluționare a acțiunii civile determinate de săvârșirea infracțiunii.

18. Însă, Curtea constată că, deși instanța penală care pronunță o soluție de achitare, întrucât fapta (cauzatoare de prejudicii) nu este prevăzută de legea penală, lasă nesoluționată acțiunea civilă, noul Cod de procedură penală reglementează suficiente garanții pentru partea civilă din procesul penal care să înlesnească repararea, pe calea acțiunii exercitate în fața instanței civile, în mod just și integral și într-un termen rezonabil a pagubei cauzate prin fapta ilicită a inculpatului, astfel încât dreptul la un proces echitabil al acesteia să fie respectat.

19. Astfel, Curtea reține că, potrivit normelor procesual penale ale art. 28 alin. (1) teza a doua, instanța civilă nu este legată de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite (în același sens fiind și art. 1365 din Codul

civil). Aceasta reprezintă o deplasare a concepției noului cod de la teoria unității culpelor penală și civilă la teoria dualității acestor culpe. În aceste condiții, instanța civilă va putea constata existența unei culpe civile a inculpatului, chiar dacă instanța penală nu a constatat existența unei culpe penale a acestuia.

20. De asemenea, legiuitorul a prevăzut în art. 27 alin. (2) din Codul de procedură penală că persoana vătămată sau succesorii acesteia, care s-au constituit parte civilă în procesul penal, pot introduce acțiune la instanța civilă dacă, prin hotărâre definitivă, instanța penală a lăsat nesoluționată acțiunea civilă stabilind că probele administrate în cursul procesului penal pot fi folosite în fața instanței civile. Așadar, pentru că probele administrate în cursul procesului penal sunt utile pentru aflarea adevărului cu privire la fapta civilă delictuală comisă de inculpat, ele pot fi folosite în fața instanței civile.

21. Totodată, Curtea reține, ca o altă garanție a reparării prejudiciului creat prin fapta ilicită, că, potrivit art. 397 alin. (5) teza întâi din Codul de procedură penală, în cazul în care, potrivit dispozițiilor art. 25 alin. (5), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă, măsurile asigurătorii [privind reparațiile civile] se mențin.

22. Și, de asemenea, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 20 alin. (8) din același cod, cheltuielile cu taxa de timbru și timbru judiciar aferente acțiunii civile exercitate la instanța civilă împotriva inculpatului și, după caz, a părții responsabile civilmente sunt eliminate, acestea stabilind că acțiunea civilă având ca obiect tragerea la răspundere civilă a inculpatului și părții responsabile civilmente, exercitată la instanța civilă, este scutită de taxă de timbru. De altfel, cu privire la acest aspect, prin Decizia nr. 387 din 27 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 27 iulie 2015, Curtea, admitând excepția de neconstituționalitate, a constatat că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în măsura în care sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile referitoare la despăgubirile civile pentru prejudiciile materiale și morale decurgând dintr-o cauză penală în condițiile în care fapta cauzatoare de prejudiciu, la momentul săvârșirii acesteia, era prevăzută ca infracțiune.

23. În fine, Curtea reține că repararea, pe calea acțiunii exercitate în fața instanței civile, a pagubei cauzate prin fapta ilicită a inculpatului, așadar soluționarea de către instanța specializată în acest domeniu a litigiului de natură civilă determină o protecție sporită a dreptului la un proces echitabil al părții civile din procesul penal.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ana Clinci în Dosarul nr. 52.565/301/2013 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală și constată că dispozițiile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală cu referire la dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi din același act normativ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 691

din 20 octombrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (5)
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Dragomir și Marinela Zoica Dragomir în Dosarul nr. 2.283/3/2015 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 831D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorii excepției, fiind asistați de avocații Daniel Caraman și Laura Vicol, cu împuternicire avocațială depusă la dosar.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, au fost comunicate note de ședință prin care autorii excepției solicită extinderea controlului de constituționalitate și la dispozițiile art. 56 alin. (4) din Codul de procedură penală, în raport cu dispozițiile constituționale ale art. 131 și 132.

4. Apărătorul autorilor excepției, avocat Daniel Caraman, formulează chestiuni prealabile referitoare la extinderea obiectului excepției de neconstituționalitate și asupra dispozițiilor art. 56 alin. (4) din Codul de procedură penală, considerate a fi în strânsă legătură cu prevederile art. 56 alin. (5) din același act normativ.

5. Reprezentantul Ministerului Public apreciază această cerere ca fiind inadmisibilă, deoarece, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cadrul procesual specific excepției de neconstituționalitate este cel fixat în fața instanței judecătorești în cauza în care a fost ridicată excepția, astfel că, în fața Curții Constituționale, obiectul acesteia nu poate fi altul decât cel stabilit prin actul de sesizare.

6. Curtea, deliberând, respinge cererea formulată de autorii excepției de neconstituționalitate în sensul extinderii obiectului excepției și la prevederile alin. (4) al art. 56, având în vedere art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești (...)*”, și alin. (4) al aceluiași articol, potrivit căruia „*Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți (...)*”.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autorilor excepției, avocat Daniel Caraman, care face referire la Decizia Curții nr. 254 din 7 aprilie

2015 prin care s-a reținut că investigarea unor categorii diferite de persoane în cadrul aceluiași dosar nu constituie o egalizare nepermisă a tratamentului juridic. De asemenea, cu referire la Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 21 septembrie 2006, pronunțată în Cauza *Maszni împotriva României*, arată că, deși aspectul privind efectuarea urmăririi penale de către un parchet militar nu a făcut obiectul analizei în respectiva cauză, instanța de la Strasbourg a avut în vedere, la momentul pronunțării hotărârii precitate, legislația României care nu prevedea, în faza de urmărire penală, o astfel de competență extinsă a procurorilor militari. În continuare reiterează criticile de neconstituționalitate formulate în notele scrise, relativ la egalitatea cetățenilor în fața legii și dreptul la un proces echitabil. Președintele Curții acordă cuvântul și avocatului Laura Vicol, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată.

8. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că autorii pornesc de la o premisă greșită, întrucât dubla subordonare a procurorului militar nu atrage imparțialitatea acestuia, din perspectiva săvârșirii unei infracțiuni participative aflându-se în aceeași situație, așadar ei urmează să fie deferiți justiției în cadrul unui proces penal căruia i se aplică regulile de procedură obișnuite. Arată că, în ipoteza săvârșirii unor infracțiuni de către militari împreună cu civili, legiitorul a înțeles să opteze ca și civilii să fie anchetați de procurorii militari, cu atât mai mult cu cât pot fi situații în care infracțiunile să aibă legătură cu serviciul și se impune ca ancheta să fie realizată de procurorii militari. Susține că civilii își asumă riscul de a fi anchetați împreună cu militarii atunci când optează să săvârșească infracțiuni împreună cu aceștia din urmă. Faptul că procurorul militar este dublu subordonat nu înseamnă că acesta are un alt statut sau alte drepturi și obligații raportat la un proces civil, actele lui sunt supuse cenzurii instanței civile, potrivit art. 44 din Codul de procedură penală, la care art. 56 alin. (5) din același cod face trimitere. Prin urmare, orice act al procurorului militar, efectuat în cursul urmăririi penale, este supus cenzurii instanței civile. Arată că, prin Decizia nr. 254 din 7 aprilie 2015, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 56 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate, așa încât, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei anterior arătate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 8 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.283/3/2015, **Tribunalul București — Secția I penală, judecătorul de cameră preliminară, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Daniel Dragomir și Marinela Zoica

Dragomir într-o cauză având ca obiect verificarea, în camera preliminară, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, autorii excepției susțin, în esență, că, dacă s-ar admite că art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală ar institui competența procurorului militar de a efectua urmărirea penală față de un „civil”, textul de lege ar intra în coliziune cu art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și cu art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat într-o cauză împotriva României că magistrații militari — procurori și judecători nu prezintă garanții de imparțialitate și independență, fiind încălcate dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, Curtea Constituțională, prin intermediul Deciziei nr. 610 din 20 iunie 2007, a statuat în același sens.

11. **Tribunalul București — Secția I penală, judecătorul de cameră preliminară**, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că în Hotărârea din 21 septembrie 2006, pronunțată în Cauza *Maszni împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea art. 6 paragraful 1 din Convenție, reținând că reclamantul nu a fost judecat de o instanță independentă și imparțială conform exigențelor dreptului la un proces echitabil. S-a apreciat că anumite caracteristici ale statutului judecătorilor militari pot aduce o umbră de îndoială asupra independenței și imparțialității lor. Așadar, urmărirea penală a civililor, efectuată de procurorii militari, nu aduce atingere dreptului la un proces echitabil, în condițiile în care asupra acuzației în materie penală decide un tribunal civil, independent și imparțial. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală extinde competența procurorului militar în efectuarea urmăririi penale față de toți participanții, inclusiv cei civili, aceasta fiind o situație diferită de aceea a unei cauze în care toți participanții sunt civili sau au devenit civili, după săvârșirea infracțiunii, iar fapta nu are legătură cu atribuțiile de serviciu ale făptuitorului.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele de ședință depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală, modificate prin art. 102 pct. 29 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „*Procurorii militari din cadrul parchetelor militare sau secțiilor militare ale parchetelor efectuează urmărirea penală potrivit competenței parchetului din care fac parte, față de toți participanții la săvârșirea infracțiunilor comise de militari, urmând a fi sesizată instanța competentă potrivit art. 44.*”

16. Autorii excepției susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 254 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 15 mai 2015, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și a constatat că dispozițiile art. 56 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

18. În motivarea soluției sale, la paragrafele 25—29, în ceea ce privește critica potrivit căreia persoanele vizate, și anume participanții, nu se află în situații egale, unii fiind civili, iar alții militari, din perspectiva săvârșirii unei infracțiuni, Curtea a reținut că toți participanții se află în aceeași situație, respectiv ei vor fi deferiți justiției în cadrul unui proces penal căruia i se vor aplica regulile de procedură obișnuite. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Așadar, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără privilegii și fără discriminări, fiind conforme cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

19. De asemenea, Curtea a reținut că investigarea unor categorii diferite de persoane în cadrul aceluiași dosar nu constituie, *de plano*, o egalizare nepermisă a tratamentului juridic. Codul de procedură penală prevede, de exemplu, urmărirea penală și judecarea unor persoane fără vreo calitate specială de parchete, respectiv de instanțe superioare în grad celor cărora le-ar reveni competența după materie, atunci când în aceeași cauză sunt implicate persoane a căror calitate specială atrage o anumită competență. Normele de prorogare a competenței unui organ judiciar, adică acelea care, în diferite situații, extind, în mod excepțional, competența unor organe judiciare — teritorială, materială sau personală — au la bază rațiuni de bună administrare a justiției, care justifică, astfel, derogarea.

20. Instituirea art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală a avut în vedere faptul că efectuarea urmăririi penale de către același parchet, cel militar, față de toți participanții, este de natură să asigure continuitate, eficiență și celeritate activității de urmărire penală, deoarece face posibilă o analiză a tuturor

elementelor infracțiunilor comise, evitându-se, astfel, soluțiile contradictorii care ar putea apărea în ipoteza în care competența de urmărire ar fi împărțită între un parchet militar și unul civil, ceea ce este o premisă a realizării actului de justiție într-un termen rezonabil și în mod echitabil.

21. În ceea ce privește considerentele Deciziei nr. 610 din 20 iunie 2007, citată de către autorii excepției în prezenta cauză, Curtea a reținut că acestea nu au relevanță în analiza excepției de neconstituționalitate, întrucât, prin decizia menționată, Curtea a constatat neconstituționalitatea unor norme tranzitorii de competență în materie procesual penală, ținând cont de faptul că se instituiseră două reglementări diferite care se aplicau aceleiași situații juridice, după cum cauza se afla sau nu în curs de urmărire penală sau de judecată la parchetele, respectiv la instanțele militare, la data intrării în vigoare a modificării Codului de procedură penală anterior în sensul trecerii în competența instanțelor civile a cauzelor în care erau inculpate persoane care nu aveau calitatea de militari și care comiseseră infracțiuni împreună cu persoane având calitatea de militari. Astfel, prin Decizia nr. 610 din 20 iunie 2007, pronunțată sub imperiul Codului de procedură penală din 1968, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) și alin. (3) teza întâi din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi și a constatat că aceste dispoziții contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât reglementează diferit competența de urmărire penală și de judecată a unor persoane având același statut și aflate în aceeași situație juridică, dată de acuzația de a fi săvârșit o faptă penală. Mai precis, dispozițiile de lege constatate ca fiind neconstituționale, prin decizia mai sus menționată, erau discriminatorii nu prin raportare la cercetarea civililor de către parchetul militar sau la judecarea lor de către instanțele militare, ci din cauza faptului că legiuitorul menținuse în mod nejustificat competența parchetelor militare și, respectiv, a instanțelor militare, în cauzele aflate în curs de urmărire penală sau de judecată la data trecerii în competența instanțelor civile a cauzelor în care erau inculpate persoane care nu aveau calitatea de militari și care comiseseră infracțiuni împreună cu persoane având calitatea de militari.

22. Prin urmare, în situația analizată prin Decizia nr. 610 din 20 iunie 2007 erau aplicabile concomitent două norme de competență diferite, situație care nu se regăsește în cauza de față, întrucât dispozițiile art. 56 alin. (5) din noul Cod de

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Dragomir și Marinela Zoica Dragomir în Dosarul nr. 2.283/3/2015 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 20 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

procedură penală stabilesc că, după finalizarea urmăririi penale de către procurorul militar, va fi sesizată instanța competentă potrivit art. 44 din același Cod. Acest din urmă text de lege prevede că, în caz de reunire, dacă, în raport cu diferiții făptuitori ori diferitele fapte, competența aparține, potrivit legii, mai multor instanțe de grad egal, competența de a judeca toate faptele și pe toți făptuitorii revine instanței civile — dacă dintre instanțe una este civilă, iar alta este militară —, iar dacă instanța militară este superioară în grad, competența revine instanței civile echivalente în grad competente. Totodată, potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, cauzele de competența parchetelor militare și a secțiilor militare ale parchetelor, aflate în cursul urmăririi penale la data intrării în vigoare a legii noi, trec în competența acestora.

23. În fine, Curtea a reținut că prin Hotărârea din 21 septembrie 2006, pronunțată în Cauza *Maszni împotriva României*, instanța de la Strasbourg a statuat, la paragrafele 53—60, că judecarea unui civil de către instanțele militare din România pentru infracțiuni de drept comun contravine art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, apreciind că „îndoielile nutrite de reclamant în ceea ce privește independența și imparțialitatea instanțelor militare pot fi considerate ca justificate obiectiv” (paragraful 59). Așadar, aspectul privind efectuarea urmăririi penale de către un parchet militar nu a făcut obiectul analizei în respectiva cauză, având în vedere că art. 6 paragraful 1 din Convenție consacră „dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei [...], de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege”. Prin urmare, Curtea a reținut că hotărârea mai sus menționată a instanței de contencios al drepturilor omului nu este relevantă în analiza excepției de neconstituționalitate, deoarece se referă la problema instanțelor militare, ceea ce nu este cazul dispozițiilor art. 56 alin. (5) din Codul de procedură penală, aspectele referitoare la judecată fiind preluate de către legiuitor în dispozițiile art. 44 din Codul de procedură penală cu privire la competența instanței civile.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei anterior arătate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind atestarea persoanelor juridice care realizează lucrări de regenerare și întreținere a semințurilor și plantațiilor, lucrări de îngrijire a arboretelor, precum și atestarea persoanelor fizice și juridice care efectuează proiectarea și/sau execută lucrări de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 164.884 din 8 octombrie 2015 al Direcției politicii și strategii în silvicultură, în temeiul art. 30 alin. (5) și (6) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 74 lit. d) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 8 din Legea privind împădurirea terenurilor degradate nr. 100/2010 și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind atestarea persoanelor juridice care realizează lucrări de regenerare și întreținere a semințurilor și plantațiilor, lucrări de îngrijire a arboretelor, precum și atestarea persoanelor fizice și juridice care efectuează proiectarea și/sau execută lucrări de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 718/2010 pentru

aprobarea Normelor metodologice privind atestarea persoanelor fizice și juridice care efectuează proiectarea și/sau execută lucrări de îmbunătățiri funciare din domeniul silvic, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 21 mai 2010, se abrogă.

(2) Certificatele de atestare emise, în condițiile legii, în baza Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 718/2010 rămân valabile.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Grațiana Leocadia Gavrilescu

București, 13 noiembrie 2015.

Nr. 1.763.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind atestarea persoanelor juridice care realizează lucrări de regenerare și întreținere a semințurilor și plantațiilor, lucrări de îngrijire a arboretelor, precum și atestarea persoanelor fizice și juridice care efectuează proiectarea și/sau execută lucrări de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Atestarea persoanelor juridice pentru realizarea lucrărilor de regenerare a pădurilor, întreținerea semințurilor și plantațiilor forestiere și de îngrijire a arboretelor, precum și atestarea persoanelor fizice și juridice pentru realizarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic au drept scop asigurarea premiselor pentru îndeplinirea cerințelor tehnice și calitative pentru crearea de ecosisteme forestiere sănătoase și stabile care pot să își îndeplinească funcțiile multiple de producție, protecție și socială, respectiv pentru luarea de măsuri eficiente în vederea protejării localităților, obiectivelor social-economice și a mediului în general.

Art. 2. — În înțelesul prezentului regulament, lucrările de regenerare a pădurilor, întreținerea semințurilor și plantațiilor forestiere, îngrijirea arboretelor și lucrările de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic au următoarele semnificații:

a) lucrările de regenerare a pădurilor se referă la lucrările pentru favorizarea instalării semințului pe cale naturală, pregătirea terenului și a solului și instalarea vegetației lemnoase pe cale artificială prin împăduriri propriu-zise și reîmpăduriri;

b) lucrările de întreținere a semințurilor și plantațiilor forestiere se referă la completarea golurilor, ajutorarea regenerării naturale, receperea puietilor, descopleșiri și mobilizarea solului;

c) lucrările de îngrijire a arboretelor se referă la acele lucrări pentru executarea cărora nu este necesară aplicarea dispozitivelor speciale de marcat, și anume: degajări, depresaj, curățări, îngrijirea marginii de masiv, elagaj artificial, emondaj și deschiderea culoarelor de acces;

d) lucrările de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic sunt lucrări complexe care se execută prin mijloace specifice silviculturii, pe terenuri cu orice destinație, în vederea asigurării protecției acestora și a oricăror categorii de obiective față de inundații, alunecări de teren și eroziuni, pentru asigurarea

protecției lacurilor de acumulare împotriva colmatării, pentru asigurarea unui nivel corespunzător de umiditate a solului care să permită sau să stimuleze instalarea și dezvoltarea culturilor silvice, pentru realizarea ameliorării solurilor acide, sărăturate și nisipoase, precum și pentru asigurarea protecției împotriva poluării. Acestea se realizează prin desecări, construcții hidrotehnice, măsuri pedoameliorative, împăduriri, crearea perdelelor forestiere de protecție și altele asemenea.

Art. 3. — Prin atestare se confirmă capacitatea tehnico-profesională a persoanelor fizice și juridice de a proiecta și de a executa, după caz, lucrările prevăzute la art. 2, astfel încât acestea să corespundă din punct de vedere tehnic și calitativ normelor tehnice în vigoare.

Art. 4. — Atestarea capacității tehnico-profesionale se realizează prin verificarea performanțelor profesionale și confirmarea posibilităților tehnice de execuție ale persoanelor fizice, respectiv juridice care solicită atestarea, în conformitate cu prevederile prezentului regulament.

CAPITOLUL II

Domenii și criteriile de atestare

Art. 5. — Domeniile de atestare pentru activitățile prevăzute la art. 2 sunt următoarele:

a) proiectare — elaborarea studiilor de teren și a documentațiilor tehnico-economice;

b) execuție — efectuarea lucrărilor.

Art. 6. — Grupele de lucrări pentru care autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură acordă atestarea sunt următoarele:

a) regenerarea pădurilor — lucrările sau prestările de servicii pentru favorizarea instalării semințisului pe cale naturală, pregătirea terenului și a solului și instalarea vegetației lemnoase pe cale artificială prin împăduriri propriu-zise și reîmpăduriri;

b) întreținerea semințisurilor și plantațiilor forestiere;

c) îngrijirea arboretelor prin degajări, depresaj, curățări, îngrijirea marginii de masiv, elagaj artificial, emondaj și deschiderea culoarelor de acces, în condițiile prevăzute la art. 2 lit. c);

d) amenajări de desecare și drenaj, care au drept scop prevenirea și înlăturarea excesului de umiditate de la suprafața terenului și din sol, în vederea asigurării condițiilor favorabile de utilizare a terenurilor cu destinație forestieră sau destinate culturii speciilor forestiere. Aceste amenajări cuprind lucrări de colectare, de transport și de evacuare în emisar a apei în exces;

e) lucrări de combatere a eroziunii solului și de ameliorare a terenurilor afectate de alunecări. Aceste amenajări cuprind lucrări pentru protecția solului, regularizarea scurgerii apei pe versanți și stingerea formațiunilor torențiale;

f) amenajări pedoameliorative pe terenurile sărăturate, acide și pe nisipuri, pe terenurile poluate, inclusiv cu reziduuri petroliere, pe haldele de la exploatarile miniere, pe alte terenuri neproductive, cuprinzând și lucrările de nivelare-modelare, de scarificare, de afânare adâncă, rigole și șanțuri de scurgere a apei, arăturile în benzi cu coame, udările de spălare a sărurilor, aplicarea de amendamente și îngrășăminte, în scopul valorificării pentru silvicultură sau pentru cultura speciilor forestiere;

g) împădurirea terenurilor agricole, perdele forestiere de protecție și plantații pentru combaterea eroziunii solului și stabilizarea nisipurilor mișcătoare;

h) alte lucrări realizate prin soluții tehnice și tehnologii noi, rezultate din activitatea de cercetare silvică în domeniul îmbunătățirilor funciare.

Art. 7. — Atestarea persoanelor juridice este condiționată de angajarea unor specialiști cu experiență pentru realizarea și coordonarea lucrărilor ce fac obiectul atestării, care au obligația

să dețină la rândul lor certificat de atestare în condițiile prevăzute de prezentul regulament.

Art. 8. — (1) Persoanele fizice care solicită atestarea pentru domeniul „proiectare” și grupele de lucrări prevăzute la art. 6 lit. a) și d)—h) trebuie să îndeplinească în mod cumulativ următoarele condiții:

a) să aibă studii superioare de licență, specializarea silvicultură și exploatarea forestiere/silvicultură/exploatarea forestiere;

b) să aibă o experiență de minimum 5 ani în proiectarea lucrărilor care fac obiectul atestării;

c) să nu fi fost condamnate penal pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni în legătură cu activitatea privind lucrările pentru care solicită atestarea.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), persoanele fizice care solicită atestarea pentru domeniul „proiectare” și grupele de lucrări prevăzute la art. 6 lit. d) și e) pot avea studii superioare de licență în specializarea amenajări și construcții hidrotehnice sau îmbunătățiri funciare.

(3) Persoanele fizice care solicită atestarea pentru domeniul „execuție” și grupele de lucrări prevăzute la art. 6 trebuie să îndeplinească în mod cumulativ următoarele condiții:

a) să aibă studii medii, respectiv liceu silvic, sau studii postliceale, respectiv școală tehnică silvică, sau studii superioare de scurtă durată, respectiv colegiu, sau studii superioare de licență, în specializarea silvicultură și exploatarea forestiere/silvicultură/exploatarea forestiere;

b) să aibă o experiență de minimum 5 ani în executarea lucrărilor care fac obiectul atestării, în domeniul silvic;

c) să nu fi fost condamnate penal pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni în legătură cu activitatea privind lucrările pentru care solicită atestarea.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3) lit. a), persoanele fizice care solicită atestarea pentru domeniul „execuție” și grupele de lucrări prevăzute la art. 6 lit. d) și e) pot avea studii superioare în specializarea construcții hidrotehnice sau îmbunătățiri funciare.

(5) Persoanele fizice străine care nu exercită activitățile prevăzute la art. 2 cu titlu permanent în unul dintre statele membre și care solicită atestarea pentru aceste activități în România trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la alin. (1)—(4).

(6) Documentele necesare atestării persoanelor fizice prevăzute la alin. (5) se depun în limba română, traduse de un traducător autorizat.

Art. 9. — (1) În vederea atestării, persoanele juridice trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) să fie constituite și să funcționeze în condițiile legii;

b) să aibă înscris în statut obiectul de activitate corespunzător cu domeniile și grupele de lucrări în care solicită atestarea, conform Clasificării activităților din economia națională — CAEN Rev. 2, după cum urmează:

b1) 7112 — Activități de inginerie și consultanță tehnică legate de acestea — pentru domeniul de atestare prevăzut la art. 5 lit. a) și pentru grupele de lucrări prevăzute la art. 6 lit. d)—h);

b2) 0210 — Silvicultură și alte activități forestiere — pentru domeniul de atestare prevăzut la art. 5 lit. b) și grupele de lucrări prevăzute la art. 6 lit. a), b), c), f), g) și h);

b3) 4312 — Lucrări de pregătire a terenului — pentru domeniul de atestare prevăzut la art. 5 lit. b) și grupele de lucrări prevăzute la art. 6 lit. a), d) și f);

b4) 4291 — Construcții hidrotehnice — pentru domeniul de atestare prevăzut la art. 5 lit. b) și grupa de lucrări prevăzută la art. 6 lit. e);

c) să aibă cel puțin 2 angajați cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată, ambii atestați ca persoane fizice

conform prezentului regulament, pentru domeniul și grupele de lucrări pentru care persoana juridică solicită atestarea;

d) pentru domeniul de atestare prevăzut la art. 5 lit. b), una din cele două persoane încadrate cu contract individual de muncă prevăzute la lit. c) trebuie să dețină certificatul de atestare pe care l-a obținut ca absolvent de studii superioare, având în vedere prevederile art. 8 alin. (3) lit. a) și alin. (4);

e) să dețină mijloacele tehnice minime necesare pentru realizarea lucrărilor pentru care solicită atestarea, după cum urmează:

1. pentru domeniul de atestare prevăzut la art. 5 lit. a): un calculator cu imprimantă și un teodolit/o stație totală/GPS;

2. pentru domeniul de atestare prevăzut la art. 5 lit. b), în funcție de specificul lucrării: unelte, motoburghiu, ferăstrău mecanic, tractor, plug, buldozer, excavator, compactor, încărcător, macara și altele asemenea.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. c), dacă administratorul sau asociatul persoanei juridice este atestat ca persoană fizică pentru domeniul și grupele de lucrări pentru care persoana juridică solicită atestarea, mai este necesar doar un angajat cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată, atestat conform prezentului regulament, de asemenea pentru domeniul și grupele de lucrări pentru care persoana juridică respectivă solicită atestarea.

(3) Persoanele juridice străine care nu exercită activitățile prevăzute la art. 2 cu titlu permanent în unul dintre statele membre și care solicită atestarea pentru această activitate în România trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Documentele necesare atestării pentru persoanele juridice prevăzute la alin. (3) se depun în limba română, traduse de un traducător autorizat.

CAPITOLUL III Procedura de atestare

Art. 10. — Atestarea persoanelor fizice și juridice se face de către o comisie de atestare.

Art. 11. — În vederea obținerii certificatului de atestare, persoana fizică are obligația de a depune la Secretariatul Comisiei de atestare un dosar care trebuie să conțină următoarele documente:

a) cerere-tip, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1;

b) curriculum vitae;

c) lista de lucrări elaborate sau la care a fost coautoare în domeniul proiectării, respectiv lista de lucrări executate privind activitățile prevăzute la art. 2, după caz, din care să rezulte experiența corespunzătoare domeniului și grupelor de lucrări pentru care persoana fizică solicită atestarea;

d) diploma de studii, în copie;

e) documente în copie certificată de către angajator/deținător sau alte documente din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b) și/sau alin. (3) lit. b);

f) certificatul de cazier judiciar, din care să rezulte că persoana nu a fost condamnată în ultimii 3 ani, prin hotărârea definitivă a unei instanțe judecătorești, pentru o faptă care să fi adus atingere eticii profesionale sau pentru comiterea unei greșeli în materie profesională;

g) documentul care dovedește achitarea tarifului stabilit pentru atestare, potrivit prevederilor art. 19 alin. (1) și (2).

Art. 12. — (1) În vederea obținerii certificatului de atestare, persoana juridică are obligația de a depune la Secretariatul Comisiei de atestare un dosar care trebuie să conțină următoarele documente:

a) cerere-tip, conform modelului prezentat în anexa nr. 2;

b) memoriu de activitate care să conțină: date cu privire la capitalul social și la valoarea patrimoniului, lista principalelor lucrări realizate în domeniu, experiența în proiectarea/execuția

lucrărilor, personalul tehnic și economic angajat și experiența acestuia;

c) declarație pe propria răspundere a administratorului, din care să rezulte că persoana juridică nu se află în niciuna dintre situațiile prevăzute la art. 181 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare;

d) lista utilajelor și echipamentelor aflate în stare de funcționare deținute, necesare pentru desfășurarea activităților în domeniul și grupele pentru care se solicită atestarea, însoțită de copii de pe documentele prin care se face dovada deținerii pe toată durata de valabilitate a certificatului de atestare;

e) copii de pe documentele care dovedesc înființarea persoanei juridice, potrivit legii:

1. actul constitutiv și/sau statutul;

2. încheierea judecătorului-delegat de la oficiul registrului comerțului/hotărârea judecătorească de înființare/rezoluția directorului oficiului registrului comerțului competent teritorial;

3. certificatul de înregistrare la oficiul registrul comerțului/Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial;

f) copii de pe contractele individuale de muncă pe durată nedeterminată ale angajaților atestați, ținând seama de prevederile art. 9 alin. (1) lit. c) și alin. (2);

g) extras din aplicația REVISAL, din care să rezulte înregistrarea la inspectoratul teritorial de muncă a contractului individual de muncă pentru angajatul/angajații atestați;

h) copii de pe certificatele de atestare ale persoanelor fizice care au calitatea de angajat/administrator/asociat la persoana juridică, conform prevederilor art. 9 alin. (1) lit. c);

i) documentul care dovedește achitarea tarifului stabilit pentru atestare, potrivit prevederilor art. 19 alin. (1) și (2).

(2) Documentele depuse în copie, prevăzute la alin. (1), vor fi certificate, pentru conformitate, prin semnătură și ștampilă, de către reprezentantul legal al persoanei juridice.

Art. 13. — (1) Dosarele de atestare se depun la sediul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură sau la sediul Asociației „Progresul Silvic”.

(2) În cazul documentațiilor incomplete, Comisia de atestare informează solicitanții cu privire la necesitatea transmiterii de documente suplimentare.

(3) Dosarele prevăzute la alin. (1) sunt analizate periodic de către Comisia de atestare, în ședințe de lucru programate de președintele acesteia, dar nu mai târziu de 30 de zile de la data depunerii documentației complete, iar rezultatele analizei dosarelor se consemnează într-un proces-verbal.

(4) În urma analizării dosarelor, Comisia de atestare comunică solicitanților, după caz, data la care este programată examinarea solicitanților persoane fizice și juridice ale căror dosare au fost admise ca urmare a îndeplinirii condițiilor prevăzute în prezentul regulament, respectiv motivul respingerii documentației depuse. Comunicarea datei pentru sesiunea de examinare se face cu cel puțin două zile lucrătoare înainte de data sesiunii de examinare.

Art. 14. — Examinarea persoanelor fizice ale căror dosare au fost admise constă în prezentarea de către acestea în fața Comisiei de atestare cel puțin a unei lucrări realizate, aleasă de candidați din lista inclusă în dosarul de atestare. Candidații răspund întrebărilor puse de membrii Comisiei de atestare pentru verificarea experienței profesionale în legătură cu domeniul/domeniile și grupa/grupele de lucrări solicitate.

Art. 15. — Examinarea activității persoanei juridice al cărei dosar a fost admis se face de către Comisia de atestare în prezența reprezentantului legal al persoanei juridice, care, la cerere, furnizează informații suplimentare.

Art. 16. — Rezultatul examenului de atestare — admiterea pentru domeniul/domeniile și grupa/grupele de lucrări în care se acordă certificatul de atestare, respectiv respingerea — atât pentru persoanele fizice, cât și pentru cele juridice, se consemnează în procesul-verbal de ședință și se aduce la cunoștința candidaților la încheierea ședinței de atestare.

Art. 17. — (1) În termen de 30 de zile de la data atestării, persoanele fizice și juridice îndreptățite primesc certificatul de atestare, al cărui model este prevăzut în anexele nr. 3 și 4.

(2) La emitere, atribuirea numerelor certificatelor de atestare se face în fiecare an calendaristic începând de la numărul 1.

Art. 18. — Persoanele fizice atestate sunt obligate să își confecționeze o parafă de atestat conform modelului prevăzut în anexa nr. 5, iar apoi să înainteze Comisiei de atestare din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură specimenul acesteia cu o declarație de conformitate pe propria răspundere.

Art. 19. — (1) Tariful pentru obținerea certificatului de atestare este următorul:

- a) 400 lei pentru persoane fizice, fără TVA;
- b) 800 lei pentru persoane juridice, fără TVA.

(2) Persoanele care solicită atestarea și ale căror dosare au fost admise au obligația de a depune valoarea tarifului, în numerar, la casieria Asociației „Progresul Silvic” sau prin ordin de plată la prezentare, în contul deschis separat pentru această activitate la Asociația „Progresul Silvic”, înainte de susținerea examenului.

(3) Cheltuielile pentru organizarea ședințelor de atestare, funcționarea Comisiei de atestare, plata indemnizațiilor de ședință și editarea certificatelor de atestare se suportă de către Asociația „Progresul Silvic” din tarifele încasate.

(4) Un quantum în valoare de 80% din tarifele încasate se acordă membrilor Comisiei de atestare sub formă de indemnizație de ședință.

(5) Primirea indemnizației de ședință de către membrii Comisiei de atestare este condiționată de participarea acestora la ședința de atestare.

CAPITOLUL IV

Comisia de atestare și Comisia pentru soluționarea contestațiilor

Art. 20. — (1) Comisia de atestare își desfășoară activitatea în cadrul Asociației „Progresul Silvic” și este formată din 9 membri, dintre care un președinte, un vicepreședinte și 3 secretari, având componența prevăzută în anexa nr. 6.

(2) Membrii care asigură Secretariatul Comisiei de atestare sunt nominalizați din partea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și a Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva.

(3) Comisia de atestare folosește o ștampilă proprie.

Art. 21. — (1) Atribuțiile președintelui Comisiei de atestare sunt următoarele:

- a) aprobă programarea ședințelor Comisiei de atestare;
- b) conduce lucrările ședințelor Comisiei de atestare;
- c) semnează certificatele de atestare și corespondența Comisiei de atestare.

(2) Vicepreședintele Comisiei de atestare îndeplinește atribuțiile președintelui în lipsa acestuia.

Art. 22. — Atribuțiile Secretariatului Comisiei de atestare sunt următoarele:

- a) planifică și organizează, împreună cu președintele, activitatea Comisiei de atestare, stabilind periodic datele de întrunire a acesteia;
- b) primește dosarele de atestare și păstrează evidența acestora;
- c) verifică documentațiile depuse și consemnează într-o fișă de evaluare pentru fiecare dosar de atestare existența

documentelor necesare și aprecierile cu privire la îndeplinirea de către persoanele fizice și juridice a condițiilor specifice prevăzute de prezentul regulament în vederea atestării și asigură completarea fișei de evaluare pentru fiecare dintre dosarele care urmează să fie analizate în cadrul ședințelor Comisiei de atestare prevăzute la art. 13 alin. (3);

d) asigură convocarea membrilor Comisiei de atestare la ședințele prevăzute la lit. a) și a persoanelor fizice, respectiv a reprezentanților persoanelor juridice pentru participarea la ședințele de atestare, programate pentru examinare;

e) întocmește și păstrează procesele-verbale de ședință ale Comisiei de atestare;

f) redactează documentele Comisiei de atestare;

g) ține evidența certificatelor de atestare și a celorlalte documente emise de Comisia de atestare;

h) elaborează situația persoanelor fizice și juridice care au obținut certificat de atestare, care să cuprindă informațiile necesare de identificare a acestora, inclusiv cu privire la specialiștii atestați angajați, suspendarea/retragerea certificatelor de atestare și actualizează ori de câte ori este nevoie informațiile respective;

i) păstrează ștampila Comisiei de atestare.

Art. 23. — Comisia de atestare ia decizii cu privire la:

a) admiterea ori respingerea cererilor de atestare a persoanelor fizice sau juridice, în funcție de îndeplinirea condițiilor prevăzute în prezentul regulament;

b) admiterea ori respingerea, în urma examinării, a persoanelor fizice sau juridice;

c) suspendarea și/sau anularea certificatului de atestare.

Art. 24. — (1) Comisia de atestare funcționează în prezența a cel puțin 5 membri, cu participarea obligatorie a președintelui sau a vicepreședintelui, respectiv a unui membru al Secretariatului Comisiei de atestare.

(2) Deciziile Comisiei de atestare se iau prin vot deschis, cu majoritatea simplă a membrilor prezenți.

Art. 25. — Contestațiile împotriva deciziilor Comisiei de atestare se depun în termen de 48 de ore de la comunicarea rezultatelor și se adresează Comisiei pentru soluționarea contestațiilor. Împotriva hotărârilor acestei comisii se poate formula plângere la instanța judecătorească competentă, potrivit legii.

Art. 26. — Comisia pentru soluționarea contestațiilor este formată din 3 membri, după cum urmează:

a) directorul direcției cu atribuții în regenerarea pădurilor din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură — președintele comisiei;

b) doi reprezentanți nominalizați de către conducătorul direcției de specialitate din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în calitate de membri ai comisiei, dintre care unul asigură secretariatul.

Art. 27. — Atribuțiile Comisiei pentru soluționarea contestațiilor:

a) analizează contestația și verifică dacă aceasta este întemeiată, pe baza dosarului care a fost depus de petent pentru obținerea certificatului de atestare și a prevederilor din prezentul regulament;

b) admite sau respinge contestația.

Art. 28. — Atribuțiile președintelui Comisiei pentru soluționarea contestațiilor sunt:

a) conduce lucrările ședințelor Comisiei pentru soluționarea contestațiilor;

b) semnează hotărârile Comisiei pentru soluționarea contestațiilor;

c) dispune, în cazul admiterii contestațiilor, reluarea procedurilor legale.

Art. 29. — Atribuțiile secretarului Comisiei pentru soluționarea contestațiilor sunt:

- a) organizează și planifică, împreună cu președintele, ședințele Comisiei pentru soluționarea contestațiilor;
- b) înregistrează și ține evidența contestațiilor;
- c) redactează documentele Comisiei pentru soluționarea contestațiilor;
- d) comunică celor interesați hotărârile Comisiei pentru soluționarea contestațiilor.

CAPITOLUL V

Drepturile și obligațiile persoanelor fizice și juridice atestate

Art. 30. — În cadrul domeniilor și grupelor de lucrări în care au fost atestate, persoanele fizice și juridice au dreptul, după caz:

- a) de a participa la proceduri de achiziție publică;
- b) de a încheia contracte;
- c) de a acorda consultanță tehnică;
- d) de a efectua studii de teren, de a elabora documentații tehnico-economice și de a executa, după caz, lucrările prevăzute la art. 2;
- e) persoanele fizice cu studii superioare, atestate conform art. 5 lit. b) pentru grupele de lucrări prevăzute la art. 6 lit. a)—c) și f)—h), sunt asimilate diriginților de șantier pentru aceste lucrări.

Art. 31. — (1) Persoanele fizice și juridice atestate au obligația să desfășoare activitățile numai în domeniul și grupele de lucrări pentru care au fost atestate, cu respectarea dispozițiilor legale, precum și a metodologiilor, normelor și instrucțiunilor aprobate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

(2) Persoanele fizice atestate certifică, prin aplicarea parafei, obligatoriu, lucrările executate de către persoana juridică în cadrul căreia sunt angajate, care se încadrează în domeniul de activitate în care a fost atestată persoana juridică.

(3) Situațiile de lucrări sunt valabile numai dacă sunt certificate sub parafă și semnătură de către persoana fizică atestată, angajată în cadrul persoanei juridice care le-a elaborat.

CAPITOLUL VI

Suspendarea și anularea certificatului de atestare

Art. 32. — Nerespectarea condițiilor prevăzute la art. 9 de către persoanele juridice și la art. 31 de către persoanele fizice sau juridice atestate potrivit prezentului regulament poate atrage suspendarea ori anularea certificatului de atestare.

Art. 33. — Suspendarea sau anularea, după caz, a certificatului de atestare se dispune prin decizie a președintelui Comisiei de atestare, în urma analizei din cadrul ședinței Comisiei de atestare, pe baza actelor de constatare încheiate de persoane împuternicite în condițiile legii sau, după caz, a documentelor din care rezultă neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 9 ori în temeiul punerii în mișcare a unei acțiuni penale împotriva persoanei atestate.

Art. 34. — Certificatul de atestare al persoanei fizice sau juridice se suspendă în următoarele cazuri:

- a) când persoana certifică, respectiv realizează lucrări fără să respecte metodologiile, reglementările și normele tehnice în vigoare. Perioada suspendării este de 6 luni sau, dacă ducerea la îndeplinire a măsurilor și termenelor dispuse prin actele de constatare prevăzute la art. 33 este mai mare de 6 luni, pe perioada necesară. Îndeplinirea măsurilor dispuse se constată prin încheierea unui nou act de constatare de către persoanele prevăzute la art. 33;
- b) când persoana juridică nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 9. Perioada suspendării durează până când persoana juridică face dovada îndeplinirii condițiilor menționate, prin transmiterea documentelor necesare la Comisia de atestare;

c) când împotriva persoanei atestate s-a pus în mișcare o acțiune penală în legătură cu activitatea pentru care a fost atestată. În acest caz suspendarea certificatului de atestare se dispune până la soluționarea definitivă a cauzei;

d) în situația în care notificarea nu a fost făcută în termenul prevăzut la art. 37 alin. (2).

Art. 35. — Certificatul de atestare a persoanelor fizice și juridice se anulează în următoarele cazuri:

a) dacă certificatul a fost suspendat de două ori în baza art. 34 lit. a) și se constată săvârșirea unor abateri similare celor pentru care s-a dispus anterior suspendarea acestuia;

b) dacă persoanele fizice și juridice atestate certifică, prin semnătură și parafă, documente pentru domenii de activitate și grupe de lucrări în care nu au fost atestate sau își continuă activitatea în perioada de suspendare.

Art. 36. — (1) Suspendarea sau anularea certificatului de atestare se comunică în scris persoanelor fizice și juridice în cauză de către Comisia de atestare.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) poate fi contestată, în scris, în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicare, la conducătorul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(3) Împotriva soluției conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se poate formula plângere la instanța judecătorească competentă, potrivit legii.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 37. — (1) Valabilitatea certificatului de atestare a persoanelor fizice are durată nelimitată, iar cea a certificatului de atestare a persoanelor juridice are durata de 5 ani, fiind condiționată de îndeplinirea în mod continuu a cerințelor prevăzute la art. 9.

(2) Persoanele juridice au obligația să notifice Comisia de atestare, în termen de cel mult 10 zile calendaristice, cu privire la modificările survenite în cadrul acestora ulterior atestării și care au drept consecință neîndeplinirea cerințelor prevăzute la art. 9.

Art. 38. — O persoană fizică poate desfășura activități în domeniul și grupele de lucrări pentru care a fost atestată, în cadrul a cel mult două persoane juridice.

Art. 39. — (1) În cadrul unei ședințe de atestare se pot examina atât persoana fizică sau persoana care se află în situația prevăzută la art. 9 alin. (2), după caz, cât și persoana juridică în cadrul căreia este angajată persoana fizică respectivă, cu respectarea prevederilor prezentului regulament.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), examinarea persoanei juridice se realizează numai dacă s-a stabilit admiterea persoanei fizice de către Comisia de atestare.

Art. 40. — (1) Procedurile și formalitățile de autorizare prevăzute în prezentul regulament pot fi îndeplinite prin intermediul punctului de contact unic, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010. Prevederile prezentului alineat se aplică în termen de 60 zile de la data la care punctul de contact unic devine funcțional.

(2) În cazul în care este necesară verificarea legalității documentelor depuse în vederea autorizării, Comisia de atestare va contacta autoritățile competente din statul membru al Uniunii Europene, prin intermediul Sistemului de Informare în cadrul Pieței Interne (SIPI), în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

Art. 41. — Persoanele care exercită activitățile prevăzute la art. 2 cu titlu permanent în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene pot presta în mod temporar sau permanent în România, după notificarea Comisiei de atestare.

Art. 42. — (1) Structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură au obligația verificării existenței dotărilor specifice și a încadrării cu personal de specialitate care au stat la baza atestării persoanei juridice, în termen de 6 luni de la data comunicării de către secretariatul Comisiei de atestare și ori de câte ori se impune verificarea.

(2) Transmiterea situației dotărilor specifice și a încadrării cu personal de specialitate care au stat la baza atestării se comunică structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, prin grija secretariatului Comisiei de atestare, în termen de 10 zile lucrătoare de la data obținerii certificatului de atestare.

(3) În situația în care dotările specifice și încadrarea cu personal de specialitate nu concordă cu cele care au stat la

baza atestării, structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură vor comunica aceasta Comisiei de atestare, care ia măsura retragerii/suspendării, după caz, a certificatului de atestare.

Art. 43. — (1) Degradarea, distrugerea sau pierderea certificatului de atestare se declară, în scris, la autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură în termen de 48 de ore de la constatare, iar anunțul evenimentului va fi publicat de către titular în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(2) După publicarea anunțului, prevăzută la alin. (1), Comisia de atestare eliberează un duplicat al certificatului de atestare, pe baza unei cereri scrise, însoțită de copia anunțului din Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

Art. 44. — Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezentul regulament.

ANEXA Nr. 1
la regulament

— Model —

C E R E R E pentru atestarea persoanelor fizice

Domnule președinte,

Subsemnatul,, având cetățenia,
(numele și prenumele solicitantului)

cu domiciliul în,
(adresa completă și numărul de telefon, eventual numărul de fax, în vederea facilitării comunicării),

CNP nr., posesor al diplomei, în specializarea, eliberată de din localitatea, promoția, țara, solicit atestarea, în calitate de persoană fizică, în domeniul, conform art. 5 și grupele de lucrări, conform art. 6 din Regulamentul privind atestarea persoanelor juridice care realizează lucrări de regenerare, întreținere a semințșurilor și plantațiilor, lucrări de îngrijire a arboretelor, precum și atestarea persoanelor fizice și juridice care efectuează proiectarea și/sau execută lucrări de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic, aprobate prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.763/2015 (*regulament*).

În susținerea cererii anexez documentele necesare în vederea atestării, conform prevederilor regulamentului.

Menționez că îmi desfășor activitatea la, cu sediul în localitatea, județul/sectorul, str. nr., telefon, fax, unde am calitatea de

Declar că am luat cunoștință de obligațiile ce îmi revin potrivit regulamentului.

Data

.....

(semnătura)

Domnului președinte al Comisiei de atestare a persoanelor juridice care realizează lucrări de regenerare, întreținere a semințșurilor și plantațiilor, lucrări de îngrijire a arboretelor, precum și de atestare a persoanelor fizice și juridice care efectuează proiectarea și/sau execută lucrări de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic

— Model —

C E R E R E
pentru atestarea persoanelor juridice

Nr. /

Domnule președinte,

....., având sediul în
 (denumirea persoanei juridice) (adresa completă),
 înregistrată la Oficiul Registrul Comerțului cu nr., codul fiscal nr.,
 telefon, fax, reprezentată prin, în calitate
 de, solicită atestarea în calitate de persoană juridică în domeniul
 și grupele de lucrări, conform prevederilor art. 5, respectiv art. 6 din Regulamentul privind atestarea
 persoanelor juridice care realizează lucrări de regenerare/întreținere a semințurilor și plantațiilor, lucrări de îngrijire a arboretelor,
 precum și atestarea persoanelor fizice și juridice care efectuează proiectarea și/sau execută lucrări de îmbunătățiri funciare în
 domeniul silvic, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.763/2015 (regulament).

În susținerea cererii se anexează documentele necesare în vederea atestării, conform prevederilor din regulament.

Declarăm că am luat cunoștință de obligațiile ce ne revin potrivit regulamentului.

Data

.....
(numele, prenumele, funcția, semnătura și ștampila)

Domnului președinte al Comisiei de atestare a persoanelor juridice care realizează lucrări de regenerare, întreținere a
 semințurilor și plantațiilor, lucrări de îngrijire a arboretelor, precum și de atestare a persoanelor fizice și juridice care efectuează
 proiectarea și/sau execută lucrări de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic

— Model —

Logoul format din sigla Guvernului României și denumirea oficială a autorității publice centrale
care răspunde de silvicultură**CERTIFICAT DE ATESTARE**

Nr. din

În baza Ordinului ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.763/2015 pentru aprobarea Regulamentului privind atestarea
 persoanelor juridice care realizează lucrări de regenerare, întreținere a semințurilor și plantațiilor, lucrări de îngrijire a arboretelor,
 precum și atestarea persoanelor fizice și juridice care efectuează proiectarea și/sau execută lucrări de îmbunătățiri funciare în
 domeniul silvic, și a examinării din data de,

S E A T E S T Ă

....., cu domiciliul în
 (numele și prenumele persoanei fizice) (adresa completă)
 CNP, pentru:

A. Domeniul/Domeniile:
.....B. Grupa/Grupele de lucrări aferentă/aferente domeniului/domeniilor de activitate în care se acordă certificatul de atestare
este/sunt următoarea/următoarele:.....;
.....;
.....

Președintele Comisiei de atestare,

.....
(numele și prenumele)

L.S.

— Model —

Logoul format din sigla Guvernului României și denumirea oficială a autorității publice centrale
care răspunde de silvicultură**CERTIFICAT DE ATESTARE**
Nr. din

În baza Ordinului ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.763/2015 pentru aprobarea Regulamentului privind atestarea persoanelor juridice care realizează lucrări de regenerare, întreținere a semințișurilor și plantațiilor, lucrări de îngrijire a arboretelor, precum și atestarea persoanelor fizice și juridice care efectuează proiectarea și/sau execută lucrări de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic și a examinării din data de,

SE ATESTĂ

....., cu sediul în
(denumirea persoanei juridice) (adresa completă)

Înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr., pentru:

A. Domeniul/Domeniile

B. Grupa/Grupele de lucrări aferentă/aferente domeniului/domeniilor de activitate în care se acordă certificatul de atestare, este/sunt următoarea/următoarele:

.....;
.....;
.....

Valabil de la data până la data

Președintele Comisiei de atestare,

(numele și prenumele)

L.S.

— Model —

PARAFA DE ATESTAT

*)

ATESTAT

de către

(denumirea oficială a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură)

prin Certificatul de atestare nr. din, pentru proiectarea și/sau executarea lucrărilor de regenerare, întreținere a semințișurilor și plantațiilor, îngrijire a arboretelor, precum și a lucrărilor de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic.

*) Numele, prenumele și codul numeric personal ale persoanei fizice.

NOTĂ:

Dimensiunile parafei vor fi de 7 cm/4 cm.

COMPONENTA

Comisiei privind atestarea persoanelor juridice care realizează lucrări de regenerare, întreținere a semințișurilor și plantațiilor, lucrări de îngrijire a arboretelor, precum și atestarea persoanelor fizice și juridice care efectuează proiectarea și/sau execută lucrări de îmbunătățiri funciare în domeniul silvic

Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția	Instituția
1.	Zaharescu Claudiu	președinte	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
2.	Gavrilescu Gheorghe	vicepreședinte	Asociația „Progresul Silvic”
3.	Cristea Marius	secretar	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
4.	Sbîrneă Radu	secretar	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
5.	Vișan Jean	secretar	Regia Națională a Pădurilor — Romsilva
6.	Macău Cristian	membru	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
7.	Gyozo-Istvan Barczi	membru	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
8.	Adorjani Andrei	membru	Institutul Național de Cercetare Dezvoltare în Silvicultură „Marin Drăcea”
9.	Mihul Maria	membru	Asociația Administratorilor de Păduri din România

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

